

Rok 1916.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 14. października 1916.

Treść: *№ 352. Rozporządzenie w sprawie użycia placów budowlanych na uprawę roślin spożywczego i pastewnych.*

352.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z Kierownikiem Ministerstwa spraw wewnętrznych i z Ministrem sprawiedliwości z dnia 11. października 1916 w sprawie użycia placów budowlanych na uprawę roślin spożywczego i pastewnych.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się:

§ 1.

Grunty, przeznaczone na zabudowanie (place budowlane), których w roku 1916 nie użyto na uprawę roślin spożywczego lub pastewnych, jakkolwiek nadają się do uprawy, albo których uprawą zajął się w roku 1916 zarząd gminy albo osoby trzecie na podstawie przydzielenia władzy politycznej pierwszej instancji, mogą być użyte na uprawę w czasie do dnia 15. października 1917 przez gminę, w której okręgu są położone, albo też mogą być przydzielone do uprawy osobom trzecim przez władzę polityczną pierwszej instancji, o ile właściciel gruntu nie doniesie wspomnianej władzy do dnia 7. listopada 1916, że sam zajmie się uprawą roli.

§ 2.

Jeżeli jednak właściciel gruntu uwarygodni do dnia 7. listopada 1916 przed władzą polityczną pierwszej instancji, że grunt ten przed dniem 15. listopada 1917 będzie użyty pod budowę albo w inny sposób tak zostanie użyty, że uprawa pod plony polne jest wykluczona, to władza polityczna pierwszej instancji rozstrzygnie bezzwłocznie, czy i na jaki przypadek czasu jest dopuszczalna uprawa przez zarząd gminy lub przez osoby trzecie (§ 1.).

§ 3.

Komisye dla żniw winny działać w tym kierunku, by nadając się do uprawy place budowlane uprawiały w miarę możliwości sam właściciel gruntu i obsiewały roślinami, służącymi za pokarm ludziom albo zwierzętom.

Jeżeli jakiś plac budowlany w myśl § 1. podjęła się uprawiać gmina albo przydzieliła go w tym celu osobie trzeciej, to należy natychmiast dokonać uprawy i to według wskazówek komisji dla żniw.

Dokonanie uprawy i zebranie plonów pozostają pod nadzorem komisji dla żniw.

W gminach, w których nie należy ustanawiać komisji dla żniw, wstępuje w miejsce komisji dla żniw naczelnik gminy co do jej obowiązków i uprawnień.

§ 4.

Uprawiający może przedsiębrać wszystkie środki, potrzebne do zwyczajnego gospodarowania na gruncie. Przysługuje mu prawo dostępu i dojazdu przez obce drogi prywatne. Dostęp i dojazd przez obce grunty dla celów gospodarczych są dozwolone uprawiającemu o tyle, o ile to jest możliwe bez dotkliwej szkody dla obcego posiadania.

Natomiast nie wolno przez gospodarowanie na gruncie ograniczać istniejących praw drogi.

Władza polityczna pierwszej instancji może udzielać wskazówek, nadających się do zapobieżenia przeszkodeom w komunikacji i w prowadzeniu gospodarstwa.

§ 5.

Dochód, uzyskany z uprawy gruntu (§ 1.), należy do uprawiającego.

Właścicielowi nie przysługuje żadne prawo do tego dochodu. Roszczenie odszkodowawcze do uprawiającego przysługuje mu tylko o tyle, o ile uprawiający dopuścił się zawiżenia przy wykonywaniu prawa uprawy.

Po zebraniu plonów gaśnie wszelkie prawo uprawiającego do używania gruntu.

W razie potrzeby wyda komisja dla żniw postanowienia co do czasu żniwa.

§ 6.

Uprawa nie dotyczy istniejących obowiązków właściciela co do uiszczenia ciężarów, jakie ciążą na gruncie.

§ 7.

Pozbycie albo wydzierżawienie gruntu nie ma żadnego wpływu na prawa uprawiającego.

§ 8.

Przepisy, obowiązujące właściciela na podstawie tego rozporządzenia, mają także odpowiednie zastosowanie do dzierżawcy, użytkowcy albo do innych rzeczowo uprawnionych.

§ 9.

Przeciw zarządzeniom władz politycznych pierwszej instancji, wydanym w wykonywaniu tego rozporządzenia, jest wszelki dalszy tok prawnego wykluczony.

§ 10.

1. Kto podaje daty nieprawdziwe w tym celu, aby spowodować ze strony władzy orzeczenie niedopuszczalności upawy gruntu przez kogoś innego albo orzeczenie czasowego ograniczenia takiej upawy, będzie karany grzywną do 5000 koron albo aresztem do sześciu miesięcy.

2. Grzywną do 1000 koron albo aresztem do jednego miesiąca będzie karany:

a) posiadacz gruntu, który wprawdzie zaczął uprawiać grunt (§ 1.) w roku 1916 pod rośliny spożywcze albo pastewne, jednak zaniechał dalszej upawy z własnej winy;

b) posiadacz gruntu, który mimo doniesienia w myśl § 1. zaniedbuje z własnej winy upawy swego gruntu roślinami spożywczymi albo pastewnymi;

c) osoba trzecia, która podjęła się upawy gruntu i zaniechała jej z własnej winy.

3. Kto działa wbrew zarządzeniom władzy politycznej albo komisji dla żniw, wydanym na podstawie tego rozporządzenia, będzie karany grzywną do 500 koron albo aresztem do dni 14.

Postępowanie karne należy do władz politycznych.

§ 11

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenburger wlr.

Zenker wlr.

Handel wlr.